

то неиспълнимо по тая проста причина, че до 3-4 дни не могат да додѣтъ отговори отъ сичкы-тъ Епархіи и че тѣзи отговори, и да додѣтъ, не ще бѣдѣтъ на цѣлата Епархія, а само на общи-ната, въ която са намира прѣдставителя. На това може да се каже, че е тъй, ако прѣдставителитѣ нѣмаха наставленія отъ Епархіитѣ си за избира-ніята; нѣ ный знаеме, че тый сѣ получили та-квыи наставленія еще оная година и сега остава само да ги съобщятъ.

Както и да е, исканіята на прѣдставителитѣ не са зехъ въ вниманіе и къмъ изборитѣ са при-стѣпи незабавно. Нѣ ето голѣмытѣ затрудненія. Прѣдстояше да се избере Екзархъ измежду от-сѣтствующаго Антима, болящаго Паисія и при-сѣтствующаго низверженнаго Иларіона Ловчан-скаго. Казуватъ, че въпросътъ за нѣколко комиса-ри былъ рѣшенъ отъ напрѣдъ: тый нагласили, по внушеніе отъ вѣтъ, за Екзархъ Антима, койго не е извърженъ и койго не ще възбуди затрудненія за едно спокоженіе и примиряваніе съ патріар-шіята. Нѣ за владыцѣтъ и за останалата частъ отъ комисіята въпроса бѣше доста труденъ. Пловдив-скый като се отрѣче отъ кандидатството, тый бѣ-хъ поставены прѣдъ два пѣтища, отъ които трѣ-баше да прѣдпочетѣтъ едикъ та единъ. Нѣ кого да прѣдпочетѣтъ? Ако гледатъ на личнытѣ до-стоинства на останалитѣ двама кандидаты, везни-тъ натегзахъ къмъ Видинскаго, който има голѣ-